Влада - Радам !

Голос України



Газета Верховної Ради України № 145 (645) ♦ Вівторок, 3 серпня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ХЛІБ - ЗАПОРУКА ЗМІЦНЕННЯ НАШОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Абзац з листа

Селу не потрібно допомагати. Головне — не заважати й не обдирати, як липку, різноманітними податками, надмірними цінами на техніку, енергоносії та міндобрива. Та й згадувати не лише під час посівної чи збирання врожаю...

Володимир КИРИЛЕНКО.

Борислав Львівської області.

Верховній Раді Республіки Крим, обласним, районним, селищним і сільським Радам народних депутатів

В Україні у повному розпалі жнива. Можна впевнено сказати, що, незважаючи на труднощі, хлібороби виростили добрий урожай зернових.

Верховна Рада, Президент та уряд України вжили заходів, щоб при всіх наших нестатках і складностях підтримати селян, працівників агропромислового комплексу, забезпечити збирання вирощеного врожаю. Встановлено закупівельні ціни, які суттєво підвищують зацікавленість виробників сільськогосподарської продукції у продажу зерна державі, имулюють їх працю, дають змогу поліпшити фінансово-економічне гановище господарств. Це дає можливість створити необхідні ресурси хліба для задоволення потреб населення, а також кормів для тваринництва.

У цей нелегкий, відповідальний час звертаємося до всіх депутатів сільських, селищних, районних, міських та обласних Рад, Верховної Ради Республіки Крим, до всіх владних структур на місцях, керівників і спеціалістів аграрного сектора, хліборобів, працівників промисловості, транспорту із закликом зробити все можливе, щоб провести жнива організовано і без втрат. У цій благородній і так необхідній для держави та для кожної сім'ї справі багато що можуть зробити наша молодь, ветерани праці, всі, хто вболіває за хліб.

Ради народних депутатів спільно з державними адміністраціями, господарськими керівниками мають подбати про те, щоб не допустити перебоїв з постачанням пального, мастил, запасних частин до сільськогосподарської техніки, виявити турботу про обслуговування, харчування, безпечні умови праці людей, зайнятих на збиранні. Треба повести рішучу боротьбу з недбалим ставленням до вирощеного хліба, розбазарюванням, розкраданням врожаю, щоб зберегти його.

Хліб є запорукою зміцнення нашої державності, кращої долі в майбутньому. Зберемо вчасно, дамо йому лад — краще житимуть наші люди, впевненіше працюватимуть господарства, підприємства, зміцніє весь економічний потенціал України. Тому ставлення до виконання державного замовлення по продажу зерна скрізь повинно бути якнайвідповідальнішим.

Не менш важлива справа — старанний догляд за іншими сільськогосподарськими культурами з тим, щоб зібрати якомога більше цукрових буряків, соняшнику, картоплі, овочів. Все, що вирощено, має бути вчасно зібране, якісно перероблене і надійно збережене.

Належить старанно провести увесь комплекс польових робіт по створенню надійних основ для урожаю наступного року.

Кожен має зробити свій внесок у створення достатку сільськогосподарських продуктів конкретною справою, максимальним використанням своїх можливостей для допомоги селу. Тут є де докласти сили і державним, і підприємницьким структурам.

Впевнені, що депутати Рад, всі органи місцевого самоврядування, трудівники села і міста з розумінням і відповідальністю сприймуть наше звернення і наполегливо попрацюють для загального добра, на благо народу, в ім'я нашої молодої держави.

Президія Верховної Ради України.



Радість змінює тривога

Що кращий урожай, то тривожніше на серці не лише хлібороба. Несприятливі погодні умови, нестача пального, запчастин можуть загубити вирощене нелегкою працею селян.

Шість областей України залиті дощовими водами. Особливо постраждали лани західного регіону. Так, наприклад, у Рівненській області через рясні дощі «вийшли із ладу» 300 тисяч гектарів.

Виступаючи недавно на засіданні Кабінету міністрів України, міністр Мінсільгосппроду Юрій Карасик повідомив, що урожай впорано лише на 30 відсотків і якщо не вжити термінових заходів, не напружити всі сили, зерно або проросте в полі, або осиплеться з колосків на землю, і тоді «хоч жменями його збирай».

Невтішні справи і з хлібоздачею. Господарства зволікають з виконанням держзамовлення. У державні засіки вони засипали 3 мільйони тонн зерна, залишивши на своїх токах понад 12 мільйонів тонн. Чи не пропаде це багатство, адже колективні підприємства не мають тих умов, які створено на хлібоприймальних пунктах?

Продиктовано в номер

Марку надто опустили

Після сенсаційного злету курсу долара США на валютній біржі при НБУ минулого четверга (до 5760 карбованців) різко піднялася його ціна і на чорному ринку Києва. Так, купівельна вартість «зеленого» сягнула 5000 карбованців, продажна — на 100—200 карбованців вища.

Щодо курсу німецької марки на чорному ринку, то він залишився майже на минулотижневому рівні: ціна скупівлі — 2400 карбованців, продажу — 2550. Ця сума становить лише трохи більш як дві третини від офіційного курсу (курс НБУ — 3348-51 за марку).

Отже, маємо сьогодні парадоксальну ситуацію: долар вдвічі дорожчий за марку (офіційне співвідношення — 1:1,74), що дає міняйлам додатковий шанс «наварити» гроші.

Севастополь: грандіозний концерт на Приморському бульварі

Понад 50 тисяч севастопольців та гостей міста зібралися 31 липня на Приморському бульварі. Відбувся великий театралізований концерт «Звездный прибой» за участю відомих артистів та ансамблів. Тепло сприйняли глядачі виступи Алли Пугачової, Філіпа Кіркорова, Лева Лещенка, Софії Ротару, Валерія Леонтьєва, багатьох інших зірок естради. У різних місцях Приморського бульвару були встановлені великі імпортні телевізори і таким чином усі присутні могли бачити артистів, як то кажуть, зблизька. Оплатили це грандіозне видовище місцеві підприємці.

На жаль, з невідомих поки що причин у першій половині концерту ніяк не вдавалося налагодити трансляцію, але потім уже все було гаразд. Що й казати, проросійським силам Севастополя навіть й не насниться не могло — зібрати стільки людей на свої мітинги, на які, як правило, приходить від кількох сот до кількох тисяч. Народ знає, куди йти. Його не обманеш.

Найбільший злочин режиму

Виконуючи волю Державного організаційного комітету з підготовки та проведення Днів Скорботи і товариства «Просвіта», до Голови Верховної Ради України Івана Плюща з конкретною пропозицією звернувся народний депутат України Павло Мовчан. Він пропонує провести 10 вересня ц. р. День слухань у парламенті України з приводу найбільшого злочину Кремля проти нашого народу в 1932—1933 роках, коли кістлявою рукою голоду комуністичний режим знищив мільйони українських селян.

Про свою участь у такому незвичному для нашого парламенту заході вже заявили 82 народних депутати України.

Цитата дня

«Два роки тому Москва втратила імперію, залишивши 25 мільйонів росіян в республіках, що отримали незалежність. Нині противники уряду Б.Єльцина з числа націоналістів, а також окремі угрупування у збройних силах мріють про створення нової російської імперії. Тим, хто відчуває ностальгію за імперією, навряд чи вдасться досягти успіху. Однак їхні спроби можуть викликати нові міжнародні кризи та посилити страждання росіян».

З редакційної статті «Нью-Йорк таймс».

Вбиті із засідки

глава тимчасової адміністрації Північної Осетії Віктор Поляничко і начальник Владикавказького гарнізону генерал-майор Анатолій Корецький. Машина, в якій вони їхали, була обстріляна з автоматичної зброї невідомими. Сталося це 1 серпня в Пригородному районі Північної Осетії. Хоча охорона супроводження відкрила вогонь у відповідь, нападникам вдалося втекти. Нині підрозділи МВС Росії та Північної Осетії здійснюють прочісування району трагічного інциденту в пошуках злочинців.

Міністр внутрішніх справ РФ Віктор Єрін повідомив, що до Владикавказа негайно вилетіла оперативно-слідча група. Слідом за нею до північно-осетинської столиці вирушив і російський віце-прем'єр Сергій Шахрай.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ЗАХОДИ ЩОДО ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ПРЕСИ

1. Кабінету Міністрів України розглянути питання:

— про часткове покриття за рахунок Державного бюджету України у другому півріччі 1993 року пов'язаних з підвищенням цін на папір і тарифів на послуги зв'язку витрат редакцій загально-політичних газет, літературно-художніх, громадсько-політичних журналів, засновниками яких є Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральні органи державної виконавчої влади, творчі спілки, трудові та журналістські колективи редакцій, а також витрат редакцій газет і журналів для дітей та юнацтва, Українського товариства глухих і Українського товариства сліпих;

— про встановлення регульованих цін на послуги зв'язку по розповсюдженню періодичних видань та про включення паперу до переліку ресурсів, виробництво та централізований розподіл яких здійснюється державою, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 лютого 1993 року № 100, доручивши Державному комітету України у справах видавництв, поліграфії та книгорозповсюдження розподіляти папір між редакціями періодичних видань відповідно до тиражів;

розробити у тримісячний строк проект Державної програми розвитку книгодрукування і преси на період до 2000 року і подати на розгляд Президентові України;

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо включення провідних видавництв, поліграфічних підприємств та організацій, які забезпечують виконання державних функцій у сфері розповсюдження друкованих видань, до переліку об'єктів державної власності, що не підлягають приватизації.

2. Раді Міністрів Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям розглянути питання часткового покриття у другому півріччі 1993 року за рахунок місцевих бюджетів витрат редакцій періодичних видань, засновниками яких є обласні, міські та районні Ради народних депутатів.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ,
30 липня 1993 року.

ЗАСІДАННЯ КОЛЕГІЇ МЗС

Відбулося розширене засідання колегії Міністерства закордонних справ України, на якому розглянуто питання про роботу міністерства по реалізації «Основних напрямів зовнішньої політики України», схвалених Верховною Радою України 2 липня 1993 року. Доповідь зробив міністр закордонних справ України А. М. Зленко. Після детального обговорення прийнято рішення, спрямоване на закріплення здобутків суверенної України на світовій арені, утвердження позитивного образу нашої держави, посилення роботи щодо координації діяльності міністерств, відомств і установ у сфері зовнішніх зносин, організації системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації дипломатичних кадрів, розробку державної програми розбудови інформаційної присутності України за кордоном.

На колегії з великою промовою виступив Президент України Л. М. Кравчук.

У засіданні колегії взяли участь Прем'єр-міністр України Л. Д. Кучма, перший заступник Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинець, керівники ряду міністерств та відомств, начальник управлінь і відділів міністерства.

КОМЕРЦІЙНІ БАНКИ ПІД КАБЛУКОМ

Асоціація комерційних банків України виступила із заявою, в якій висловила занепокоєння щодо пропагандистської кампанії дискредитації ринкових структур, розгорнутої деякими депутатами Верховної Ради України, урядовцями та засобами масової інформації.

Така позиція фактично є поворотом в економічній політиці держави до адміністрування і диктату, що може призвести до зволікання у проведенні ринкових реформ, до продовження зубожіння власного народу під загальні розмови про його соціальний захист.

Асоціація комерційних банків України, йдеться у заяві, закликає Верховну Раду України, Кабінет міністрів, Національний банк до співпраці у напрямі розвитку банківської системи до рівня розвинутих банківських систем цивілізованих країн, переходу до ринку і демократії, прискорення виходу країни з кризи.

Польовий стан

Колгосп «1 Травня» — одне з кращих господарств Рокитнянського району. Тож і зрозуміло, що тутешні хлібороби подбали про високий урожай і тепер стараються зібрати його, як говориться, до зернини. На жаль, над полями немає даху, і механізаторам доводиться простоювати через дощі, які давненько не кропили так рясно землі Київщини. Та коли розпогодиться, робота кипить у подвійному темпі.

На знімку: один із кращих комбайнерів господарства Микола **Кравченко**.

Фото **Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

Київська область.

ВІДБУВ У ВІДПУСТКУ

Як повідомила прес-служба Президента України, з 2 серпня Л. М. Кравчук відбув у відпустку.

Укрінформ.

ПІДПРИЄМЦЯМ З ЄС СЛІД ЧЕКАТИ КОНКУРЕНЦІЇ

Міжнародну неурядову організацію «Вільна економіка Східної Європи» створено на установчій конференції, яка відбулася в кінці минулого тижня в Києві. У ній взяли участь представники 16 країн. Необхідно зауважити, що Україна виступила одним з ініціаторів створення такої організації.

До учасників форуму з привітанням звернувся Президент України Л. Кравчук. У ньому він, зокрема, підкреслив, що головна мета новоутвореної організації — сприяти побудові в державах Східної Європи соціально орієнтованої економіки за рахунок розвитку приватного підприємництва. Президент наголосив, що це заслуговує на всіляку підтримку.

— Впевнений, що ваша організація працюватиме на засадах вільного волевиявлення учасників, забезпечення рівноправного співробітництва, дотримання національних інтересів як східноєвропейських країн-учасниць, так й інших зацікавлених країн, зміцнення демократичних інститутів і підтримки процесів становлення правових держав, — зазначив Л. Кравчук.

Учасники конференції обговорили широке коло питань, пов'язаних як з організаційною структурою міжнародної неурядової організації, так і з основними напрямками її діяльності, обрали президента. Ним став відомий економіст-міжнародник Валерій Кравченко, який свого часу був першим міністром зовнішньоекономічних зв'язків України.

КОМБАЙНИ НА ГУСЕНИЦЯХ

На Волині майже щодня випадають дощі, шумлять грози. Від затяжної негоди почорніло збіжжя, зерно на деяких площах не тримається колоска, обсипається. Але тільки-но заясніє небо — йдуть у загінки комбайни, які стоять на полях цілодобово. За перші три дні жнив з 268 тисяч гектарів зернових і зернобобових зібрано лише на 14 тисячах, обмолочено 12 тисяч гектарів.

До збирання приступили всі господарства області. На ланах працюють майже 4 тисячі зернових комбайнів, 1100 жниварок, на токах — 1138 зерноочисних машин. Грунти на деяких площах такі вологі, що комбайни працюють на гусеничному ходу.

Як сказав головний агроном відділу рослинництва облсільгоспуправління Юрій Кругляченко, трударі Луцького, Рожищенського та Горохівського районів почали продаж хліба державі. В господарствах цих районів середня врожайність — поки що 35 центнерів з гектара. Юрій Васильович поінформував, що колективні сільгосппідприємства та фермерські господарства Волині, як і торік, поставлять до державної комори 140 тисяч тонн зерна; а, можливо, і більше. Валове виробництво очікується в межах 740—750 тисяч тонн.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ВЧЕНИХ РОСІЇ

Дорогі вельмишановні друзі й колеги!

Державні кордони незалежних країн ніколи не були перепоною для людської думки, для співробітництва вчених усього світу на благо науки.

Верховна Рада Росії, зазнавши поразки на всенародному референдумі, протиставила себе Президентові — перейшла до дій поза рамками будь-яких законів, прийнявши «рішення» про статус українського міста Севастополя.

Воно, це рішення, суперечить усім державним договорам, укладеним між Росією та Україною, суперечить і нормам міжнародного права.

Воно одностайно засуджене всім цивілізованим світом і не може мати ніяких наслідків, але це не означає, що про нього треба мовчати. Ми категорично засуджуємо цей акт політичного свавілля і просимо вас приєднатися до нас. Ми сподіваємося на це в ім'я багатовікової спільної історії, економіки, переплетіння людських доль, в ім'я нашого плідного співробітництва в минулому, сподіваємося на це ім'я нашої спільної роботи в майбутньому.

Давайте разом виступимо проти. Проти політичного авантюризму, проти рецидивів минулого, до якого нема вороття, проти будь-яких проявів нецивілізованості у відносинах між країнами. Проти всіх, хто прагне спровокувати ворожнечу, вбити клин між двома великими народами, отруїти добрі стосунки між нашими країнами.

Постараймося разом стати гарантом свободи, демократії, гідності, культури і взаємної поваги всередині та між нашими державами.

Щиро сподіваємось на вашу підтримку.

З глибокою повагою

Рада товариства вчених Донбасу «Державність».

ВСЯ НАДІЯ НА ПОГОДУ

Напрочуд врожайною видалася хлібна нива Чернігівщини. На круг виходить по 29—31 центнеру, а в колгоспах імені Калініна Срібнянського, «Світанок» Бобровицького районів беруть з кожного гектара по 70—77 центнерів пшениці. Така сама картина і в багатьох інших господарствах області. Одна біда: як зібрати цей дорідний урожай у комори? Дощі, вітрові завдали чимало клопотів селянам. У Ріпкинському, Чернігівському районах багато хлібних полів вилягло. Є господарства, змушені скошене у валки завозити в силосні траншеї.

— Хоча б після 1 серпня погода з тиждень трималася, — каже заступник глави облдержадміністрації, начальник управління сільського господарства і продовольства Анатолій Чайка, — тоді ми урожай зібрали б сповна.

Але не лише негода стримує жнивну кампанію. Навіть погожого дня не на всі комбайни Куликівського району вистачає пального. Так само і в Городнянському районі. Скрізь катастрофічно не вистачає мастил. Хто знає, якби не було негоди, то чи не захлинулися б жнива на другий-третій день?

Та попри все, збиральна кампанія набирає сили. Успішно проходить вона в Прилуцькому, Бобровицькому, Ніжинському та Носівському районах. Цікаво, що в Чернігівському районі вирішили колишнє соціалістичне змагання замінити звичайним трудовим суперництвом, з преміюванням лідерів. Це, як показують перші дні збирання, дає позитивні результати.

Слід відзначити і таке: закупівельні ціни за кожну тонну зерна пшениці, підвищені з ініціативи облдержадміністрації на 100—150 тисяч карбованців, неабияк заохотили здавальників хліба. Вони продають вирощене без агітації. Цього року в області планують заготовити 400—450 тисяч тонн хліба.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

«ЛЮБИМЫЙ ГОРОД МОЖЕТ СПАТЬ СПОКОЙНО»

Дезинформацією назвала прес-служба командуючого Національною гвардією України повідомлення агентства Інтерфакс, передане 29 липня московською радіостанцією РОКС. У ній мова йшла про те, що нібито в Севастополь направляються воїни НГУ, серед яких переважно уродженці західних областей України.

Прес-служба командуючого НГУ виступила із спростуванням, заявивши, що ця публікація не відповідає дійсності. У Севастополі ніколи не створювався жоден підрозділ гвардії, тим більше, ніхто з військовослужбовців НГУ в це місто не направлявся. Всі частини Національної гвардії перебувають у пунктах постійної дислокації. Очевидно, констатує прес-служба командуючого НГУ, комусь вигідно дезинформувати громадськість, щоб виправдати неправомірні дії щодо Криму.

З РЕАКЦІЄЮ НЕ ЗАБАРИЛИСЯ

Минулого тижня до МЗС України було запрошено Надзвичайного і Повноважного Посла Південно-Африканської Республіки в Україні Дірона ван Скуера. З українського боку йому висловлено глибоку стурбованість нашої держави у зв'язку з терористичним актом, що мав місце 25 липня цього року в одній із церков Кейптауна, в результаті якого жертвами стали члени екіпажів українських суден, що перебували на той час у цьому порту ПАР.

Як повідомила прес-служба Президента України, на ім'я Л. Кравчука надійшов лист від Президента Південно-Африканської Республіки Фредеріка де Клерка. В ньому він від себе особисто, а також від імені уряду і народу ПАР висловив глибокий жаль з приводу загибелі та поранення під час терористичного акту громадян України.

Фредерік де Клерк запевнив Л. Кравчука і народ України, що південноафриканські власті не пошкодують зусиль, щоб знайти злочинців і віддати їх до рук правосуддя.

В комісіях Верховної Ради України

ОБИРАЙТЕ І ПРАВА СВОЇ ЗНАЙТЕ

Проект внесений постійною Комісією у питаннях законодавства і законності

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

«Про основні положення проекту закону про вибори народних депутатів України»

Варіант I	Варіант II	Примітки
1. Участь громадян в голосуванні є їхнім правом (відповідає Конституції).	1. Участь громадян в голосуванні є їхнім громадянським обов'язком (потрібна зміна в Конституції).	Конституційна норма.
2. Народний депутат України може бути відкликаний виборцями (відповідає Конституції).	2. Народний депутат України не може бути відкликаний виборцями (потрібна зміна в Конституції).	Конституційна норма.
3. Для визнання виборів такими, що відбулися, встановити той мінімальний відсоток виборців, якому належить взяти участь в голосуванні (відповідає чинному закону).	3. Для визнання виборів такими, що відбулися, не встановлювати відсоток виборців, які мали взяти участь у голосуванні (пропозиція до нового закону).	Конституція не гарантує.
4. Усі виборчі округи мають бути одномандатні (відповідає чинному закону про вибори).	4. Виділити половину мандатів для висунення на них кандидатів від партій та їх блоків за списками (пропозиція до нового закону).	Конституція прямо не регулює.
5. Виборці обирають тільки народного депутата і в разі його вибуття з парламенту проводять нові вибори (відповідає чинному закону).	5. Разом з народним депутатом в одномандатному виборчому окрузі обирають і його місценаступника, який займає місце в парламенті замість вибулого депутата (пропозиція до нового закону).	
6. Обраним у депутати за одномандатним виборчим округом вважати кандидата, котрий набрав абсолютну більшість голосів виборців, які взяли участь у голосуванні (відповідає чинному закону). При цьому кількість голосів «проти» кандидата має бути менша за кількість голосів «за».	6. Обраним у депутати за одномандатним виборчим округом вважати кандидата, який набрав відносну більшість голосів виборців серед інших кандидатів (пропозиція до нового закону). При цьому для обрання враховують тільки голоси «за», голосів «проти» не враховують.	Конституція не регулює.
7. Визнання кандидатів у депутати, занесених до партійних списків, за депутатів не ставити в залежність від того, який процент голосів у сумі набрали інші кандидати їх партії.	7. Визнання кандидатів у депутати, занесених до партійних списків, за депутатів поставити в залежність від того, який процент голосів у сумі набрали інші кандидати їх партії.	Застосовують під час голосування за списками.
8. Депутат здійснює свої обов'язки у Верховній Раді без відриву від основної роботи.	8. Депутат здійснює свої обов'язки у Верховній Раді на постійній основі.	Конституція прямо не регулює.

ЗАМІСТЬ КОМЕНТАРЯ

Незвичність формулювань, їх точність і водночас варіантність потребують роз'яснень.

Ми звернулися до заступника голови постійної Комісії з питань законодавства і законності Анатолія Ткачука з проханням пояснити окремі моменти положень.

— Отже, Анатолію Федоровичу, чим зумовлена необхідність нового виборчого закону?

— Як відомо, ми стоїмо на порозі референдуму про довіру Верховній Раді. А за наслідками референдуму відповідно буде прийнято рішення про призначення дати виборів. Тож необхідно прийняти новий закон про вибори, бо старий закон не відповідає умовам сьогодення.

Щоб сформувати виборче законодавство, потрібно визначитися у кількох принципових напрямах. А саме: який парламент і яка виборча система у нас будуть?

У проекті Конституції закладено двопалатний парламент, у чинній — однопалатний. А що це питання майбутнього і ми ще не знаємо певно, який же він буде, то, схиляючись до однопалатного парламенту, розробляємо проект під нього, так би мовити.

— У світі є кілька моделей виборчих систем, їх варіанти...

— Так, це мажоритарна система абсолютної більшості, мажоритарна система відносної більшості, система пропорційного представництва, змішана система.

— Яку ж систему можна взяти за основу?

— Наша Комісія, вивчивши і узагальнивши пропозиції робочих груп, звела їхось до цього документа, що надрукований вище. Тут передбачено вісім пунктів у двох варіантах — залежно від того, котрий з пунктів буде прийнято, така модель і вимальовується.

— Будь ласка, зупиніться бодай коротко на тих постулатах, з якими треба визначитися.

— У першому пункті йдеться про те, як право громадянина співвідноситься з виборчим правом. Тобто чи зобов'язана людина голосувати, чи то її особиста справа. У більшості країн — то є право громадянина... Якщо бажає, то голосує... В окремих країнах — це не тільки право, а й обов'язок. Звісно, кожне з цих положень має свої переваги і недоліки. Так, перше положення здається найбільш справедливим. А якщо чимало людей не використає свого права — той на пляж поїхав, бо погода гарна, той на дачу, що ж вийде? Невелика кількість голосуючих тим часом обирає такий парламент і такий уряд, що дошкуляють усім. З другого боку, узаконений обов'язок громадянина треба чимось забезпечувати. И тут є різні варіанти. Це або штраф (Австрія), або тюремне ув'язнення (Бангладеш), позбавлення певних пільг (Італія). Отже, як буде проголосовано в парламенті, так, відповідно, буде відпрацьовано і механізм. Якщо це суто право, то не треба різних засобів впливу придумувати. І тим більше не можна встановлювати норму: вважати вибори за такі, що відбулися, якщо в них взяло участь більш як 51 відсоток виборців.

— У пункті № 2 йдеться про те, що народний депутат не може бути відкликаний виборцями (варіант другий). Підкреслено, що це загальноприйнята норма, хоча досі ми вважали навпаки. Як же все-таки правильно?

— Світовий досвід свідчить, що скрізь у депутатів мандат вільний. Лише в колишньому Радянському Союзі депутатський мандат був імперативний, тобто теоретично виборці могли відкликати свого обранця, який не виправдав їхніх надій.

— Щось не пригадується такого випадку... ні тоді, ні тепер.

— Його й не було. То непростий процес — відкликати депутата. А в минулому суспільстві він був практично неможливий. Та якщо будуть добре згуртовані політичні партії, що мають свої структури в тому чи іншому окрузі, вони можуть організувати відкликання — сьогодні та партія, завтра — та... Це також небажаний результат, що може призвести до колотнечі в суспільстві. Від того, який варіант буде прийнято — імперативний чи вільний мандат, залежить система голосування загалом.

— Як я розумію, логічним продовженням цих пунктів є наступний — третій. Тут ідеться про встановлення мінімального відсотка виборців для того, щоб вважати вибори за такі, що відбулися. А в другому варіанті цього ж пункту, навпаки, висловлюється пропозиція не встановлювати такого бар'єру. Що ж нам підходить?

— Ми в робочій групі пропонуємо не встановлювати мінімального відсотка виборців, котрому належить взяти участь у голосуванні. Це можна зробити по-іншому. Якщо, наприклад, передбачити, що до другого туру (а ми схиляємося до двотурової системи голосування абсолютної більшості) проходить кандидат, який набрав не менш як 12,5 відсотка голосів списочного складу виборців. Це дає можливість виявити легітимність кандидата, а також допомагає активним людям обрати свого депутата. Така система довго діяла у Франції і дала позитивні результати.

Але тут постає ще одне питання: яка ж у нас виборча система — суто мажоритарна чи змішана? Про суто пропорційну систему питання не стоїть, бо в нас нема реального підгрунтя для цього, тобто немає сильних політичних партій. Проект закону, на наш погляд, має розв'язати ряд питань. Перше — забезпечити легітимність парламенту; друге — забезпечити сталу більшість у парламенті, і як наслідок — сильний уряд. Через те у нашій ситуації суто пропорційний принцип не проходить.

— А як же сформуватися партіям, коли панує суто мажоритарний принцип?

— Так, партія може заявити про себе тільки у виборчій боротьбі. Посттоталітарні країни, що стають на демократичний шлях розвитку, вибирають, як правило, змішану систему голосування. Взагалі-то, це класичний варіант: 50 відсотків депутатів обираються одномандатними округами, а 50 відсотків (чи третя частина) — за партійними списками. От ми й запропонували визначитися щодо системи голосування. Вивчаючи досвід Франції, розмовляли із спеціалістами виборчого права. Вони прямо сказали: «Якщо ви хочете, щоб у парламенті були представлені всі політичні сили, всі настрої народу, потрібна пропорційна виборча система. Але якщо вам потрібен сталий уряд, має бути мажоритарна система».

— Нове для нашого виборчого права й положення про те, кого вибирати — лише депутата чи і його заступника. Ми все боремося з бюрократією, а тут ось така пропозиція...

— Бачите, нині маємо ситуацію: обрали 450 депутатів. Чотири з них, на жаль, відійшли в світ інший. Велику кількість парламентаріїв було призначено на посади, несумісні з депутатськими мандатами. Місця депутатські вивільняються, і країна постійно перебуває у перманентних виборах. Це шалені додаткові витрати. Крім того, притуплюється політична активність людей. Саме через те у більшості країн світу до такої проблеми підходять простіше — разом з депутатом обирають і його заступника. У разі вибуття депутата його місце займає заступник, і це досить гарний вихід.

— А якщо депутат не вибуває, що в цей час робить його заступник?

— Місценаступник може бути референтом, помічником тощо. То чому він не може бути, так би мовити, спадкоємцем депутата, якщо це людина компетентна, обізнана. А головне — представляє ту саму політичну силу. Отож щоб забезпечити сталий парламент, у багатьох країнах у разі вибуття депутата його місце займає той, хто йде наступним за кількістю голосів у партійному списку, або місценаступник, який балотувався в одному списку з кандидатом.

— І ще. Коли, наприклад, частину депутатів обиратимуть за партійними списками, то чи потрібно встановлювати прохідний бар'єр для партій у парламенті?

— Знову звернусь до досвіду інших країн. Там є такі приклади. Скажімо, партії, що набрали менш як 4—5 відсотків голосів, до парламенту не проходять. Хоча за кількістю голосів вони могли б претендувати на один чи два мандати. Але щоб не розпорошувати парламент на дрібні фракції, щоб у суспільстві панував лад, їх просто не допускають. І тому коли ми приймемо 50 відсотків для змішаної системи, то необхідно буде подумати про бар'єр, а коли менше, то бар'єр не потрібен.

— Тепер, на жаль, маємо поки що напівматорський рівень роботи парламенту. Частина депутатів працює професійно, частина — приїжджає лише на сесії. Як тут досягти справжнього рівня?

— У нашому парламенті 104 депутати — керівники різних ланок. Директори великих підприємств, міністерські чиновники тощо. По суті, це таке лобі, котре могло б прийняти будь-що. Та на засіданнях парламенту вони здебільшого відсутні, як, до речі, і на засіданнях комісій. Вони й виступають проти професіоналізації парламенту, бо, мовляв, тут працюють в основному вчителі, юристи, поети, бізнесмени, а фахівців нема. Практика зарубіжних країн свідчить про те саме: у парламентах працює середній клас, це ті ж учителі, юристи, бізнесмени тощо. Парламенти Франції, Австрії, Німеччини не загинули від того, що в них, скажімо, не працюють представники директорського корпусу.

На нинішньому етапі нашого суспільства, гадаю, потрібен усе ж професійний парламент. Якщо це положення буде прийнято, проголосовано, то воно ляже в основу нового законодавства.

На завершення розмови Анатолій Федорович попросив наших читачів узяти участь в обговоренні положень, які надруковані вище. Тож, будь ласка, просимо всіх, кому небайдужа наша демократія, висловлюйтеся. А свої думки і пропозиції надсилайте на адресу: Київ — 252021, вулиця Грушевського, № 18/2. Комісія у питаннях законодавства і законності. Обговорення положень триватиме до вересня.

Розмову вела
Людмила БАРАНЕВИЧ.

Продиктовано в номер

НЕ РІКИ — МОРЕ РОЗЛИЛОСЬ...

На Рівненщині сталося стихійне лихо. Настільки велике, що сюди прибув Прем'єр-міністр України Леонід Кучма. Разом з особами, що його супроводжували, Леонід Данилович на вертольоті облетів північну частину області, побачив на власні очі масштаби завданих стихією збитків. Прем'єр побував у селах Тумень і Городище Дубровицького, Старе Село Рокитнівського, Тучин Гощанського районів, мав численні розмови з селянами, керівниками господарств, представниками районної і місцевої влади.

У Рівному Прем'єр-міністр провів нараду з питань ліквідації наслідків стихійного лиха, в роботі якої взяли участь окремі міністри, голови державних комітетів, представники Президента України у Волинській, Житомирській, Львівській та Хмельницькій областях.

— ...Треба оголошувати надзвичайний стан,— сказав Леонід Данилович.— Тут кількома мільярдами не обійтися. Лихо спіткало людей, найбідніших в Україні, найбідніших в області. Ми побували в селі, де є понад 500 дворів і немає акушерки. Село розташоване за 70 кілометрів від райцентру. Дороги немає. А люди живуть! Що не сім'я — то багатодітна. Селяни нині залишилися без усього — загинула худоба, зернові, картопля, сіно. Населенню потрібна негайна допомога.

Представник Президента України на Рівненщині Роман Василишин поінформував учасників наради щодо розмірів завданих збитків. Він показав дві великомасштабні карти області з нанесеними на них зонами — радіоактивного забруднення після Чорнобиля і головного удару стихії. Зони майже співпали. За кілька днів у північних районах області випало майже три місячні норми опадів. Вода в окремих місцях піднялася до кількох метрів. Затоплено понад 300 тисяч гектарів, з яких 135 тисяч — посіви, 26 тисяч гектарів — присадибні ділянки населення. Загинуло 600 голів великої рогатої худоби, зруйновано 10 мостів, 19 трансформаторних підстанцій, майже 700 виробничих і господарських приміщень, зруйновано і пошкоджено тисячі хат і надвірних будівель селян. За попередніми підрахунками, для того, щоб «загоїти рани», потрібно десь понад 300 мільярдів карбованців. Допомогу Рівненщині обіцяно.

Рівне.

КУРУЛТАЙ ЗАКІНЧИВ СВОЮ РОБОТУ

Впродовж п'яти днів з 27 по 31 липня включно у Сімферополі працювала друга сесія другого Курултаю кримськотатарського народу. Курултай затвердив «Основні напрямки діяльності Меджлісу кримськотатарського народу на період до третього Курултаю», наділив Меджліс правом брати участь у діяльності різних міжнародних організацій, встановлювати постійні робочі контакти зі структурами ООН, НБСЄ і Організації непредставлених націй і народностей, розширювати й зміцнювати ефективно діючу мережу представництв Меджлісу за кордоном, а також при міжнародних урядових та неурядових організаціях. У взаємовідносинах з Україною Меджліс добиватиметься створення конституційно-правових і державно-адміністративних гарантій відновлення прав кримськотатарського народу. У документі підкреслюється, що «Республіка Крим як державне творення у складі України повинне розвиватися лише на основі здійснення кримськотатарським народом свого невід'ємного права на самовизначення.

На Курултаї проведена ротація третини членів Меджлісу, підтверджені повноваження голови Меджлісу Мустафи Джемілєва і його заступника Рефата Чубарова.

РЕФЕРЕНДУМ У ДОНЕЦЬКУ: ДОДАТКОВЕ ПИТАННЯ

Життя Рад

У Донецьку розпочала роботу 15-та сесія обласної Ради народних депутатів. Серед низки питань — про бюджет області та двомовність.

Щодо бюджету, то ніхто з присутніх у залі, серед яких був і міністр фінансів України Г. П'ятаченко, не мав сумніву, що його нарешті буде прийнято. Адже тривалий час над цією непростою проблемою працювала узгоджувальна комісія, яка й доповіла на сесії про результат своєї роботи. Отже, Донеччина останньою з областей України прийняла бюджет соціально-економічного розвитку на 1993 рік.

Чималу напругу у роботі сесії викликало обговорення питання про надання російській мові статусу державної. Не випадково ж у порядку денному з сьомого місця воно було пересунуте на третє. Аргументи депутатів Віри Черемих, Антона Талиманчука, Миколи Самокіша щодо надуманості проблем двомовності не здобули належної підтримки. На сесії прийнято рішення провести 26 вересня разом із Всеукраїнським референдумом дорадче опитування жителів області щодо внесення у проект Конституції України положення про надання російській мові статусу державної поряд із українською і внести відповідні зміни до Закону України про мови.

Після деякої перерви 15-та сесія Донецької облради має продовжити свою роботу.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

Фотовікно



Телятниця Ніна Володимирівна Кордон працює в дослідному господарстві «Дачна» 20 років. Онука Аня, хоча їй лише 7 років, уже доглядає 30 телят.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Одеська область.

«АртЕк» розкриває карти

Зверніть увагу

Зізнаюся, що видання такого високого гатунку, надрукованого в Україні, тримати в руках ще не доводилось. Щось подібне відчував, напевно, і віце-прем'єр України Василь Євтухов, коли писав передмову до інформаційно-рекламного каталогу «Діловий світ України». Сигнальний примірник каталогу став приводом для зустрічі із заступником директора видавництва «АртЕк» Сергієм Поночевним.

— Сергію Володимировичу, не можу утриматись від компліменту — у даному разі видавництво виправдало свою назву, оскільки у вашій роботі на дійсно високому рівні присутній і артистизм, і економіка.

— Сподіваюсь. Ви тримаєте у руках найбільш повний на сьогодні інформаційно-рекламний каталог України. Виходитиме він раз на два роки тиражем 50 тисяч примірників, якими плануємо видрукувати у чотири заходи на базі ВО «Поліграфкнига». Як бачите, елементи комп'ютерної графіки, поліграфічне обладнання фірми «Макінтош», розмаїтість кольорів і, звісно, крейдяний папір фінського виробництва зробили свою справу.

— Але, погодьтеся, що це все-таки данина формі. Мене ж найбільш вразив довідковий матеріал каталогу. Уявляю, яким попитом каталог користуватиметься у ділових людей України та зарубіжжя. Адже тут присутні адресні дані з телефонами усіх обласних адміністрацій України, довідки про місце розташування, контактні телефони понад 150 зарубіжних фірм, акредитованих в Україні, близько 2000 найбільших підприємств державного сектора.

— І зауважте, про зміст їхньої діяльності, сфери інтересів тощо.

— Дивно, як ви впорались з усім протягом восьми місяців свого існування, зусиллями десятьох рекламних агентів.

— По-перше, ми знайшли вагому підтримку у пресцентрах МЗС, Президента країни та уряду. По-друге, неабияку користь принесли тісне співробітництво з Торговою палатою та низкою представництв у Києві країн Східної Європи, банком «Інко», концерном «Ліко».

— Сергію Володимировичу, «АртЕк», образно кажучи, відкриває карти. Здогадуюсь, що не всім це до вподоби.

— Навпаки. З нами охоче діляться інформацією навіть найвтаємниченіші «поштові скриньки». Конверсія примусила оборонні підприємства активно шукати ринки збуту, тому, природно, вони потребують наших послуг. Єдине, що було помітно навіть неозброєним оком: мало хто вірив у появу цього сигнального примірника, але ось він перед вами.

— Чи оголошувалась передплата? Скільки піде за кордон? Скільки залишиться українським підприємцям? Скільки коштує «Діловий світ»?

— Протягом двох місяців ми віддрукуємо понад 12 тисяч примірників. Здебільшого вони адресовані зарубіжним передплатникам, які передплачували каталог по 10—15 доларів за примірник. Вартість же передплати для українських підприємців не набагато перевищуватиме собівартість одного примірника — близько 30—40 тисяч карбованців.

— Ваше видавництво розташоване у Києві по вулиці Первомайській, 9, де ви орендуєте приміщення у будівельного тресту. Чи не плануєте новосілля?

— Найближчим часом — ні. А там побачимо.

Сергій ВУСАТИЙ.

Реалії

ШАНСИ НЕВЕЛИКІ

У майбутньому Всеукраїнському референдумі, за даними аналітико-соціологічного центру «Орієнтир», братимуть участь 76 відсотків опитаних жителів Чернігова. Лише 20 відсотків респондентів позитивно оцінять діяльність Президента і 12 відсотків — Верховної Ради. До речі, два тижні тому голоси опитаних розподілялись відповідно — 22,7 та 9,1 відсотка, що засвідчує деяке зростання рейтингу парламенту і урівнює загалом шанси законодавців та Президента у суперництві за довір'я мас.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Приватизація

КАЗАРМИ — З МОЛОТКА

Управління комунальної власності та приватизації Сумської обласної державної адміністрації оголосило про проведення перших торгів по реалізації нерухомого майна розформованих військових частин. Виставляються казарми, склади, сховища та інші об'єкти, загальна стартова вартість яких складає кілька десятків мільярдів карбованців. Згідно з умовами аукціону будь-яка структура може стати власником цих споруд. Єдина умова — покупці повинні використати придбане майно для виробництва товарів споживання та обслуговування населення.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Футбол

ВІЙНА ТРИВАЄ

Ніколи раніше канікулярний футбол в Україні не привертав такої прискіпливої уваги, як нинішнього міжсезоння. Не вщух іще скандал, пов'язаний з уходом футболістів і тренерів ФК «Динамо» (Київ) до створеного протягом двох днів акціонерного товариства під такою ж назвою, як виникла нова конфліктна ситуація. У відповідь на рішення виконкому Федерації футболу України про розширення вищої ліги з 16 до 18 команд, президенти групи клубів і багато які тренери, включаючи наставника національної збірної О. Базилевича, виступили із заявою, в якій вимагають повернутися до затвердженого раніше регламенту, в іншому разі висловили погрозу бойкотувати матчі чемпіонату країни. В свою чергу, керівництво ФФУ, зберігаючи спокій, пообіцяло зняти «бунтівників» із розиграшу. Компромісу від протиборствуючих сторін, схоже, чекати не доводиться.

Заплутаною продовжує залишатися ситуація в київському «Динамо». Сьогодні існують два ФК «Динамо», що породжує кілька важко розв'язуваних, а в окремих випадках і нерозв'язних проблем. Після екстремістських дій акціонерів і тимчасового, здавалося б, затишшя в таборі клубу, що похитнувся, але утримався на ногах, на сцену очікується вихід юристів.

Є висновок авторитетних юристів, відповідно до якого ініціаторами акціонування припущено ряд суттєвих порушень чинного законодавства. На думку правників, команда не могла виступати в якості одного із засновників АТ, бо не є юридичною особою і не мала повноважень діяти від імені ФК. Якщо ж засновниками виступили (як фізичні особи) футболісти та тренери, і, вже перебуваючи у структурі АТ, знову об'єдналися в команду, то ця команда не має юридичного права виступати у вищій лізі чемпіонату України, оскільки не являє собою правонаступницю колективу, який завоював «золото» українського чемпіонату.

Футболісти можуть виявитися жертвами «гри» без правил, ще й тому, що, уклавши другі контракти — з АТ, порушили і регламент про проведення чемпіонату України, і нормативи ФІФА та УЄФА, а це загрожує дискваліфікацією на тривалі строки.

Одне слово, за кілька днів до початку третього чемпіонату України немає відповідей на ряд принципових питань, та й сам чемпіонат, повторимося, під загрозою зриву

Реклама

ЧИ ПРИБОРКАЮТЬ БОЙОВИКІВ ДИПЛОМАТИ?

З «гарячих» точок

«Таджикистан виступив з ініціативою провести в Душанбе у середині серпня зустріч усіх заінтересованих сторін щодо врегулювання ситуації на таджицько-афганському кордоні», — заявив на прес-конференції міністр закордонних справ цієї країни Рашид Алімов. За його словами, угода направлена дипломатичними каналами на адресу офіційного керівництва Росії, Узбекистану та Афганістану. Передбачається також участь у зустрічі представників Верховного комісаріату ООН у справах біженців.

Щодо лідерів таджицької опозиції, міністр заявив: «У нас немає планів вести з ними переговори. Проти них порушено кримінальні справи, а сидіти за одним столом із злочинцями не заведено у міжнародній практиці».

Таке різке «ні» пролунало дисонансом на фоні умовлянь представників міжнародних організацій розпочати активний діалог з опозицією. Про необхідність насамперед політичних заходів для врегулювання конфлікту йшлося і на нещодавньому засіданні Ради безпеки РФ.

Журналістів також повідомили, що найближчим часом свої висновки і рекомендації відносно таджицько-афганського конфлікту подасть Генеральному секретареві ООН спеціальний посланник МЗС Таджикистану Ісмат Кіттані, який відвідав недавно зону конфлікту і сусідні країни.



Говорячи про події останніх днів на кордоні, міністр заявив, що «загалом ситуація тривожна». За його словами, помітне значне скупчення бойовиків опозиції на афганській території. На запитання, чи можна чекати нових ударів, він відповів: «У Таджикистані не втрачають пильності».

Р. Алімов закликав журналістів оцінювати можливості Таджикистану в охороні кордону з історичних позицій. «Усі 70 років, — сказав він, — ми жили без власних збройних сил і тільки тепер розпочали їх формування, тому така необхідна нам допомога Росії та інших держав СНД, які поділяють з нами турботи щодо охорони кордону. Передбачається, що російські прикордонні війська перебуватимуть тут до 1999 року. Якщо завдання з формування національних сил будуть виконані досить швидко, то строки виведення російських прикордонних військ можуть бути скориговані».

Юрій КУШКО.

Душанбе.

На фото: поки дипломати Міністерства закордонних справ, вищі чини Міністерства оборони і Міністерства безпеки Росії разом із своїми таджикистанськими колегами намагаються розв'язати проблему політичними методами, що цілком зрозуміло, російські війська у Таджикистані зазнають втрат. І як колись з Афганістану, у російські міста і села йдуть цинкові труни з тілами загиблих. А відставка міністра безпеки В. Баранникова і командувача прикордонних військ РФ В. Шляхтіна — мала втіха для матерів, які втратили на чужій землі своїх синів.

Вічно вчорашні

ВЕРНУВСЯ НА БАТЬКІВЩИНУ СКРОМНИЙ ГЕРОЙ

Фантастичну сенсацію підніс московським та зарубіжним журналістам, повернувшись із Криму, російський нардеп Є. Пудовкін, який очолює комісію зі статусу Севастополя, що підготувала відоме рішення ВР РФ. Цитуємо за стенограмою:

«Українською стороною вживалися односторонні дії, що вели до геноциду російського населення в Криму та Севастополі», — заявив пан Пудовкін. А далі він повідав шокованій пресі, що «йде заміна влади на представників Західної України, причому дано спеціальні плани. У наступному році — на 100 процентів». Що «99 процентів населення Севастополя — вони практично є населенням росіян і абсолютно однозначно підтримують рішення російського парламенту про статус м. Севастополя». Що «служба безпеки знущається з людей, коли дізнається, що перед нею росіяни. А в Севастополь зараз постійно, щодня прибуває 15—20 — 30—40 чоловік із молодих таких хлопців, мабуть, із груп рекетирів з України та із Західної України, і вони там розміщуються службою безпеки, їх використовують для залякування жителів міста».

Та й це далеко не все з неповного списку пудовкінських «перлів». Квінтесенцією можна вважати висловлювання, що, мовляв, вирішувати проблему треба «не на хвилі ось цієї, вибачте, політичної проституції та авантюризму». Коли так, то, за Пудовкіним, «ми змусимо Україну цивілізованим шляхом вирішувати ці питання. Я підкреслюю — змусимо, змусимо!».

Мабуть, не варто було б звертати увагу на цю маячню, але бентежить кілька обставин. Пудовкін висловлює, по суті, точку зору більшості своїх співтоваришів по ВР РФ. І його процитовані слова сказані у приміщенні Верховної Ради Російської Федерації. Кажуть, дружньої нам країни.

Безсумнівно, не можна за пудовкінськими вимірювати ставлення росіян до своєї і до нашої незалежності. Але саме пудовкіни зіцьковують народи, прагнуть усе зробити, аби тільки було гірше.

І одне лиш може утішити: ціну Пудовкіну знають не тільки у нас, а й у Москві. Цікава деталь: журналісти задали на прес-конференції лише одне запитання: чи прораховували народні депутати можливі наслідки свого рішення? І, почувши черговий набір лайки на адресу України та її керівництва, на адресу власних Президента, прем'єра та міністра закордонних справ, більше нічого запитувати не стали. Так що зустріч з пресою перетворилася на брудний монолог Пудовкіна, чого й слід було чекати.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

У парламентах світу

ОПОЗИЦІЯ ЗВИНУВАЧУЄ УРЯД У ЗРАДІ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ

Вихід з економічної безвиході, що створилася, керівництво Молдови вбачає у встановленні колишніх зв'язків з країнами СНД. Насамперед з Росією, Україною та Білоруссю, а також у налагодженні інтенсивної торгівлі з цими країнами. Розуміючи, що, опинившись поза економічним союзом співдружності, республіці доведеться взяти на себе непосильний тягар. Отож уряд Молдови, її Президент визнали за необхідне ратифікувати алма-атинську угоду по СНД. М. Снєгур передав її до парламенту.

Сесія парламенту Молдови, що її скликають 3 серпня, має розглянути це питання. Проте пропозиція Президента викликала різкі напади опозиції. Народний фронт Молдови закликав депутатів з однойменної фракції парламенту голосувати проти ратифікації, побачивши в ній нову спробу втягти Молдову до «нової імперії».

Як поведеться парламент? Більшість, що складається в основному з аграрників, а також депутати, які приєднуються до них із фракцій «Згода» та «Незалежні», швидше за все підтримають Президента та уряд. Однак меншість може «провалити» рішення через відсутність у парламенті депутатів з Придністров'я та гагаузького регіону, якщо питання прийматиметься двома третинами голосів. До речі, метод уже добре відпрацьований опозицією і використаний не раз.

Від того, як завершаться три парламентських дні в серпні, залежить майбутній курс республіки, а також доля нинішнього уряду, до відставки якого опозиціонери неодноразово закликали. Крім питання про входження Молдови до СНД, сесія має намір затвердити бюджет, відкоригований комісією Міжнародного валютного фонду, яка працює в республіці.

Кишинів.

Світлана ЧАЛА.

Експрес-інформація

ОБІЙДЕМОСЯ І БЕЗ ВАС

Якщо союзники по НАТО не підтримають пропозиції США застосувати жорсткі заходи в Боснії, то американська адміністрація готова діяти односторонньо. Про це заявив у неділю офіційний представник держдепартаменту США М. Маккері. «Ми не можемо дозволити, щоб придушення Сараєва тривало»,— заявив він журналістам.

Вчора ж у Брюсселі відбулося засідання міністрів закордонних справ НАТО з ситуації в Боснії, на якому Сполучені Штати мали подати свої пропозиції щодо конкретних дій у цьому регіоні.

ЗАРАДИ МИРУ ТА БЕЗПЕКИ

«Україна вітає рішення двох найбільших ядерних держав — Російської Федерації та США щодо подовження дії мораторію на випробування ядерної зброї, а також заяву уряду Великобританії про позитивне ставлення до проблеми повної заборони ядерних випробувань», — зазначається у заяві прес-центру МЗС України щодо рішення Російської Федерації і США про подовження мораторію на ядерні випробування.

ПІДТРИМКА ПОЗИЦІЇ

Грузинська сторона підтримує позицію України в міжнародних організаціях у ситуації, що склалася навколо Севастополя. Про це Міністерство закордонних справ Грузії повідомило в ноті, яку надіслало на адресу МЗС України. У документі рішення ВР Росії розціниюється як небезпечний прецедент.

УВАЖНО РОЗГЛЯНУТЬ, АЛЕ...

Заяву І. Дем'янюка з проханням дозволити перебування в Україні у разі його звернення, буде уважно розглянуто згідно з чинним законодавством держави, заявив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Ізраїлі Ю. Щербак.

Як відомо, 29 липня, Верховний Суд Ізраїлю скасував рішення про покарання смертю І. Дем'янюка, звинуваченого у масовому знищенні євреїв під час другої світової війни. США не дають дозволу йому на в'їзд до країни.

У своїй заяві Ю. Щербак зазначив, що наша держава високо цінує таке рішення як підтвердження незалежності, відповідальності та об'єктивності Верховного суду Ізраїлю. Таке рішення сприятиме подоланню негативних стереотипів, сформованих унаслідок трагічних подій другої світової війни.

Разом з тим Ю. Щербак підкреслив, що принципова позиція України щодо розшуку, переслідування і покарання нацистських злочинців залишається незмінною. До речі, ці злочини згідно з українським законодавством не мають строку давності.

ПАРЛАМЕНТАРІЇ ПОГОДИЛИСЬ НА КОЛЕКТИВНУ БЕЗПЕКУ

Верховна Рада Росії на позачерговій сесії ратифікувала Договір про колективну безпеку, підписаний 15 травня минулого року в Ташкенті Росією, Вірменією, Казахстаном, Киргизстаном, Узбекистаном і Таджикистаном.

Відповідно до договору держави-учасниці створюють Раду колективної безпеки у складі голів держав-учасниць і головнокомандувача збройних сил СНД.

ЩОБ ОХОЛОДИТИ ГАРЯЧІ ГОЛОВИ

Уряд Росії виступив із заявою, в якій засудив провокації і концентрацію сил таджицьких бойовиків і афганських моджахедів у районі таджико-афганського кордону. В документі підкреслюється, що російська сторона уважно слідкує за розвитком ситуації і поки утримується від заподіяння попереджувальних ударів. І сподівається розв'язати проблему дипломатичними шляхами.

Уряд Таджикистану підтримав позицію Росії. За словами міністра закордонних справ республіки Р. Алімова, різкий тон заяви має охолодити гарячі голови в Афганістані.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ГЕНЕРАЛИ НЕ ТІЛЬКИ ОБОРОНУ ТРИМАЛИ...

НА БРИФІНГУ в МВС України, приуроченому діяльності органів внутрішніх справ з розшуку викраденого автотранспорту, керівництво цього відомства класифікувало аргументи, котрі використовують деякі засоби масової інформації для шельмування МВС та його генералів. Таких аргументів, на думку керівництва МВС, три: протидія спецпідрозділам по боротьбі з організованою злочинністю і створенню та прийняттю законів про боротьбу з нею; припинення діяльності групи Хетьманчика, що займалася виявленням викрадених за кордоном іномарок; справа про 39 кілограмів золота, яке СБУ вилучало в міліції, розробивши спеціальну операцію.

Керівництво МВС стверджувало, що воно завжди стояло за створення і діяльність спецпідрозділів, постійно працювало над розробленням закону про боротьбу з організованою злочинністю і, в основному, підтримало закон Слесаренка — Демидова, за винятком трьох позицій. А щодо ситуації із золотом, то СБУ, перед тим як проводити операцію з вилучення золота у міліції, могла б, як висловився один з міліцейських керівників, і порадитися (проконсультуватися)... з міліцією. І взагалі Генеральна прокуратура не встановила в діях працівників міліції складу злочину.

Особливої гостроти набула розмова про діяльність і розформування групи з розшуку в Україні викрадених за кордоном іномарок. Публікації з цього приводу, у тому числі і в «Голосі України», генерали вважають, м'яко кажучи, за необ'єктивні... Перший заступник міністра В. Недригайло, заступники міністра О. Іщенко та М. Бурлаков запевняли, що причиною припинення діяльності групи є відсутність правової бази для перебування в Україні представника німецької поліції, та й власне те, що сам Л. Хетьманчик не має ніякого відношення до тієї самої поліції і займався тут заробітками як агент страхової компанії.

Але якщо це так, то ситуація, хоч як крути, вимальовується, прямо-таки, безглузда.

...У незалежній Україні якимось побитом з'являється чужоземець, його на високому рівні приймає Міністерство внутрішніх справ, включає до спеціально створеної «під нього» спецгрупи з розкриття викрадених іномарок, до якої залучає одних з кращих працівників у боротьбі з організованою злочинністю і ДАІ. Ця група влаштовує справжній переполох серед інтерзлодіїв, нових власників викрадених за кордоном іномарок. І тут МВС раптом спохоплюється, що все це — поза законом: і група, і Хетьманчик, і вилучення в наших громадян крадених за кордоном «Вольво», «Мерседесів», «БМВ»...

У моєму розпорядженні є копія унікального міліцейського документа, що може увійти до аналів історії правоохоронних органів. Для перевірки лише усної заяви громадянина В. Івченка (віце-президента Фонду сприяння іноземним інвестиціям) МВС організовує бригаду з трьох високих чинів ГУДАІ. Ця бригада, вивчивши питання про доцільність затримання автомобіля «Опель—колібрі» капітаном ДАІ В. Балакіним, вважає, що автомобіль було затримано обгрунтовано, бо відсутні основні документи на нього. Однак тут же пропонує... повернути іномарку громадянину Івченку, а працівників ДАІ відрядити із спецгрупи до підрозділів дорожньо-патрульної служби (?!).

Коментуючи на брифінгу цей документ, В. Недригайло знову наводив той аргумент, що негоже міліції ображати у такий спосіб нових власників викрадених кимось за кордоном іномарок, особливо коли слідство у їхніх справах не провадилося. Це правда — не провадилося. Але ж хіба нелогічно було не припиняти діяльність групи з виявлення викрадених автомобілів, а зорганізувати додатково відповідну слідчу групу?.. До речі, чому це слідство так і не було зорганізовано, хто з вищих чинів МВС за це покараний?

Тим часом правових основ боротьби із автовикрадачами наше МВС з поліцією ФРН не підписало і досі.

Анатолій БЕНЬ.

За три марки куплена, з усіх боків луплена...

Крапки над «і»

ГАЛАСУЄМ, БРАТЦІ, ГАЛАСУЄМ

ОСЬ УЖЕ кілька місяців гуляють по сторінках деяких наших газет пристрасті навколо якогось пана Хетьманчика, офіцера німецької поліції, що нібито приїхав до нас з благородною місією вишукувати крадені автомобілі, але, зіткнувшись з корупцією, буцімто зазнав переслідування з боку правоохоронних органів. Бачите, західний детектив затримав деякі автомашини, що належали високопоставленим особам, і ось тепер йому за це кара. Наша ж міліція, за відомою схемою деяких «публіцистів», вся пов'язана з корупцією, мафією, і добра від неї чекати нічого (те, що саме від рук мафіозі щороку гинуть не десятки — сотні працівників міліції,— до уваги, як правило, не береться).

Так от про історію, зв'язану з Л. Хетьманчиком. Поки що тільки документи.

«Довідка. Повідомляю, що номерні знаки СДРО 111 посольства Австрії в Україні, виготовлені на Дніпропетровському заводі «Динамо», одержані МРЕО по обслуговуванню іноземців, нікому не видавались і знаходяться на складі» (ці номери були у Хетьманчика як «запасні», під іншими, фальшивими, він їздив по Києву).

Другий документ. Інтерпол Німеччини: «Вважаємо за необхідне визначити, що п. Хетьманчик не є офіцером німецької поліції. Йому не давалося ніяких інструкцій від Інтерполу Німеччини щодо проведення оперативно-розшукових заходів в Україні.

Також повідомляємо, що згідно з наявною інформацією, п. Хетьманчик є менеджером компанії «Альматра». Компанія була створена з метою проведення імпортно-експортних та транзитних операцій з товарами усіх видів... а також промислового устаткування.

Згідно з одержаною інформацією, угода (щодо повернення власникам викрадених автомобілів — Ред.), була укладена між фірмою «ГУК-Фербанд» та п. Хетьманчиком особисто, а не з компанією «Альматра».

Ось і вся легенда про офіцера Інтерполу, який приїхав в Україну з державним завданням визволяти нас від крадених машин. Не офіцер, не Інтерпол, а менеджер компанії, яка не має права розшукувати автомобілі, через що Хетьманчик і взяв саме у приватному порядку дозвіл від зовсім іншої компанії займатися цією діяльністю. Простіше кажучи, захотілося чоловіку підробити на цих операціях, поправити фінансове становище свого скромного підприємства. Та ще й при цьому розгулює по Києву на автомобілі з фальшивими номерами.

Але послухаємо ще людину, яку раптом зробили героєм преси — заступника начальника ДАІ Києва, начальника дорожньо-патрульної служби В. Развадовського.

— В принципі,— розповідає він,— нас не цікавила діяльність Хетьманчика в Києві, він працював разом з працівниками МВС. Аж до того часу, поки не з'явилися підозрілі обставини. Наприклад, чому це офіцер поліції роз'їжджає на машині з дипломатичними номерами, чому ці номери розходяться із стандартом та інше. В бесідах зі мною Хетьманчик представлявся то майором міліції, то страховим агентом, то приватним детективом. Це вже потім з'ясувалося, що він ніякого відношення до німецької поліції не має, а його дипломатичні номери — незаконні та ще й фальшиві.

І ще одна деталь. Через два тижні, як прибув в Україну Хетьманчик, з ним хотів поговорити заступник міністра МВС М. Бурлаков, оскільки викрадені машини тягнуть за собою слідчий процес. Один з наших офіцерів сів у машину гостя, щоб супроводити його. Раптом Хетьманчик на великій швидкості повертає машину на Львівській площі, мчить до німецького посольства, кидає машину і ховається там. Чого це чесній людині ні з того, ні з сього тікати від своїх колег і ховатися?

Отож мені було доручено зустрітися з Хетьманчиком і зняти з його машини дипломатичні номерні знаки, як такі, що незаконно встановлені.

20 травня, перевіряючи службу на Хрещатику, я помітив «БМВ» з уже знайомими номерами і дав розпорядження патрульній службі скрупульозно перевірити документи у водія. Наші співробітники наздогнали машину біля вулиці Горького і попросили Хетьманчика пред'явити документи. Той почав обурюватися і навідріз відмовився виконати вимогу працівників ДАІ.

Коли всі разом під'їхали до мене, я запитав у Хетьманчика, чому він не пред'являє документи — на право водіння і технічний паспорт. І чи подібне він допустив би, перебуваючи в Німеччині?

У відповідь — брутальна лайка. Не звернув він уваги й на інших офіцерів, які пробували вгамувати хулігана. Після багатьох попереджень, оформивши, як належить, протоколи, ми передали його до райвідділу міліції.

Хочу ще раз підкреслити, що ніякого упередження до Хетьманчика не було. Якби він пред'явив, як належить, документи, ми б обмежилися тільки оформленням протоколу за підроблені знаки.

До речі, про документи. Вони були при ньому, хоч Хетьманчик доводив зворотне. Просто він допустив ще одне «маленьке» порушення: не оформив доручення на водіння чужої автомашини.

Впевнений: коли б наші дії були невірними, суд не вживав би таких серйозних санкцій щодо Хетьманчика.

Ми розбиралися з діяльністю групи Хетьманчика тільки для того, щоб беззастережно виконувались вимоги закону і не ущемлювались інтереси людей незалежно, де вони проживають.

Уже потім, одного разу зустрівшись з Хетьманчиком і запитавши його, як він розцінює той злополучний інцидент, почув від нього: «Я приношу свої щирі вибачення за непорозуміння, що трапились».

І останнє. У пресі «гуляла» інформація, що нібито Міністерство внутрішніх справ України видало розпорядження надалі не чіпати іномарки автомашин. Це нісенітниця. Пройдіться по наших штрафмайданчиках і побачите, скільки машин іноземного виробництва стоїть там. Навпаки, ми дістали наказ Міністерства значно посилити перевірки іномарок і при необхідності затримувати їх.

Ось така позиція людини, безпосередньо причетної до подій. До цих слів нам додати нічого.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Військо

СУХОПУТНЕ ТЕРНОПІЛЛЯ ДБАЄ ПРО ФЛОТ

Після здобуття Україною незалежності різні партії об'єднання та рухи Тернопілля — втративши стержневу основу діяльності — почали міжусобні протиборства. І забули, що державу треба будувати гуртом і конкретним ділом, а не словесним змаганням. Та у нинішньому році, схоже, мудрість перемагає амбіції. Ще на початку року Тернопільщина взяла шефство над МВС України. Згодом на Поділля прибув головком ВМС Борис Кожин підписав договір про співробітництво. Трудові колективи, громадські організації почали збирати кошти на розбудову українського флоту. Найбільш відчутну допомогу подало виробниче об'єднання «Ватра». Крім цього, найкращих своїх синів терноポляни направили на службу у ВМС України.

Нещодавно відбулася чергова зустріч трудових колективів області з представниками ВМС. Цього разу у гості до терноплян приїхав начальник соціально-психологічної служби військ берегової охорони Володимир Черевко та офіцер цієї служби Віктор Пащен[ко]. У зустрічі з журналістами вони розповіли про ситуацію у Севастополі та навколо Чорноморського флоту. Навіть явні прихильники Москви, сказали гості, не сприйняли рішення ВР РФ про статус Севастополя. Офіцери-чорноморці сказали однозначно: ми між собою битися не будемо, але й української землі не віддамо.

Михайло ВАСИЛАШКО.

ЗАБЕРИ СВОЇ ОРДЕНИ, ІМПЕРІЄ!

Підполковник С. Гольцев, офіцер соціально-психологічного управління Міноборони, в минулому учасник двох так званих «інтернаціональних походів Радянської Армії» проти чехословацького народу у 1968 році та афганського народу у 1979—1989 роках. За це й отримав нагороди від колишньої російсько-радянської держави під назвою СРСР (Грамота Президії Верховної Ради та знак «Воину-интернационалисту», орден «За службу Родине в Вооруженных Силах СССР» III ст., медаль «За отличие в воинской службе», яку отримав як учасник І-ї загальноармійської конференції воїнів-інтернаціоналістів) та від скинутого кабульсько-радянського режиму (медаль «Воину-интернационалисту от благодарного афганского народа» та знак «За верность»). На знак протесту проти акту політичної агресії з боку Верховної Ради Російської Федерації, вчиненого проти незалежної України, а саме проти прийняття Верховною Радою РФ постанови «О статусе города Севастополя». С. Гольцев оголосив про відмову від названих нагород.

Отруєний з молодих років, як і більшість мого покоління, пише він, антилюдською комуністично-радянською ідеологією класової боротьби і соціалістичних революцій, був затягнутий у злочини, ім'я яким «оказание интернациональной помощи» та «выполнение интернационального долга», а насправді я був знаряддям великодержавницької імперської політики, що давила і нищила свободу і незалежність інших народів.

В умовах панування комуністичної партії та «розквіту» радянської імперії, пише Гольцев, не зміг того зрозуміти у ті часи. І тільки з проголошенням незалежності України і розбудовою самостійної Української держави стало можливим, хоч і з запізненням, але повністю переконатися в тому, що такі як я, «интернационалисты» були маленькими гвинтиками у злочинній системі придушення свободи власного та інших народів.

АДВОКАТУРУ ПРОДОВЖУЮТЬ РУЙНУВАТИ — ОТЖЕ, КОМУСЬ ЦЕ ПОТРІБНО?

Сьогодні намітилося хоч якесь позитивне зрушення в підході до кризи адвокатури, адвокати зупинили страйк. Однак замість подальшого діалогу — знову нехтування проблемами цієї професії.

Тим часом, як засвідчує досвід інших країн — колишніх республік Радянського Союзу, вихід можна знайти.

Бажання Кабінету міністрів, Мінфіну в будь-який спосіб залатати бюджет, в тому числі за рахунок адвокатури, а в кінцевому підсумку — з кишені громадян, яким украй потрібна юридична допомога і захист часто від тієї ж таки держави,— це згубна політика.

Відсутність можливості захищатися з допомогою адвоката, обмеженість прав захисника в умовах, коли вводять нові організаційні засоби боротьби із злочинністю, небажання разом з тим прийняти необхідні зміни до КПК щодо посилення гарантій здійснення права на захист, можуть спричинити те, що вже переживала наша країна у 30-ті роки, коли кримінальні справи розглядалися без участі захисника.

Враховуючи це, керівництво Спілки адвокатів України розробило програму виведення адвокатури з кризи.

Але перспектива висування будь-якої нормативної ініціативи сьогодні зовсім неясна. Адже події останнього часу показали, що ставлення держави до авдокатури більш ніж дивне. Складається враження, що комусь недогодили адвокати своєю принциповістю. Може, «державний гнів» був викликаний заявою позачергового з'їзду Спілки адвокатів про недопустимість надання Кабінетові міністрів не притаманних йому повноважень щодо видання декретів, деякі з яких зводять нанівець досягнення демократії, подальший розвиток ринкових відносин?

Адже замість будь-якої спроби розв'язати кризу в адвокатурі держава в особі прокуратури України вдалася до безпрецедентного акту тиску на адвокатів, на їх право захищати свою професію від знищення. Заступником Генерального прокурора України було пред'явлено позов до Всеукраїнського страйкового комітету, Спілки адвокатів України про визнання страйку адвокатів незаконним. Знаменно, що цей позов — взірець виплеканого за часів радянської влади мислення, згідно якого брак аргументів і доказів можна замістити «вагомістю» мундира. Окрім підпису фактично нічого вагомого в позові прокуратури не можна було знайти. Правовою підставою позову було вказано посилання на п. 6 статті 9 Закону СРСР «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)», який не мав жодного відношення до спірних відносин. Адже вимоги, висунуті страйковим комітетом, були не трудові (що визнав, до речі, і сам позивач), а радше мали суспільно-політичний і загальноекономічний характер.

Таке безсиле правове обгрунтування позову не було випадкове. В чинному законодавстві на сьогодні немає жодних норм, якими б було встановлено заборону на страйк адвокатів. Саме з цього і виходив Київський міський суд в особі народного судді О. І. Мельниченка, який підійшов до справи з позицій виваженості, неупередженості, справжнього професіоналізму. На клопотання Спілки адвокатів України провадження у справі було закрито за непідвідомчістю справи суду внаслідок відсутності закону, який би регламентував відносини, пов'язані зі страйком адвокатів.

Але «жага крові» в прокуратурі виявилася така сильна, що попри позицію уповноваженого представника прокуратури в суді, котрий підтримав думку про закриття справи, прокурор міста Києва оскаржив відповідну ухвалу суду в окремому поданні до Верховного Суду України.

На порушення правил касаційного розгляду цивільних справ в окремому поданні змінено первинну підставу позову. Полишивши думку аргументовано послатися на вищезгаданий Закон СРСР, автор подання як підставу для визнання страйку за нечинний зібрав чимало загальних конституційних і міжнародно-правових норм, які декларують забезпечення права громадянина на захист. І того не було враховано, що з цих же таки норм випливає: забезпечення такого права є перш за все обов'язком держави. Адвокати були змушені вдатися до страйку саме тому, що держава не забезпечує нормальної реалізації права громадян на доступну, кваліфіковану, процесуально забезпечену юридичну допомогу, поставила єдину професійну суто правозахисну інституцію в Україні на межу знищення. Таким чином, наведені прокурором норми він міг би використати тільки для притягання до відповідальності уряду України, відповідних державних структур за дії (бездіяльність), які зруйнували адвокатуру і тим самим призвели до порушення права громадян на захист.

Не менш безпідставне було посилання автора подання на закон про адвокатуру. Одна з головних вимог страйкарів стосувалася саме того, що не було вироблено правового механізму введення цього закону в дію, і адвокати були позбавлені можливості набути передбачених ним прав на здійснення своєї професії. Але позиція прокуратури Києва зрозуміла — прав немає, а кореспондуючі ним обов'язки, будьте ласкаві, виконуйте! Що це — брак професіоналізму чи відверте знущання з закону?

Вражає, що автор подання послався зокрема і на ст. 1 Міжнародного пакту «Про економічні, соціальні і культурні права», згідно з яким держави-учасниці зобов'язуються забезпечити право на страйки за умови їх здійснення відповідно до законів даної країни. Цікаво, судовий тиск на страйкарів — це вияв дотримання цієї норми?!

Тут доречно було б згадати прокуророві, що одна з аксіом теорії права України (як і права будь-якої демократичної держави) зводиться до того, що заборонні норми не можуть застосовуватися за аналогією. В цьому — одна з найголовніших гарантій правосуддя. Бо жодна з норм, котрі наводив позивач в позовній заяві, а потім — касатор в окремому поданні,— безпосередньо не містить заборони щодо страйку адвокатів; і хоч би як збільшувала прокуратура їхню кількість — факт залишиться фактом: правової підстави для вимог прокуратури немає. І це особливо важливо враховувати, коли мова йде про таке основоположне демократичне громадянське право, як право на страйк.

Але що дивуватися прокуратурі, коли судова колегія у цивільних справах Верховного Суду України у своєму нехтуванні закону пішла ще далі. За результатами розгляду справи у касаційному порядку з трибуни вищого органу правосуддя в Україні пролунало твердження (відбите у відповідній ухвалі), що відсутність нормативних актів, які б регулювали спірні відносини, не свідчить про непідвідомчість справи суду і не є підставою для закриття провадження у справі; і відповідно справа повертається для розгляду по суті до міського суду, який, до речі, продемонстрував принциповість, виявив правову компетентність по цій справі.

Про яку законність може йтися, коли представники вищого судового органу України своєю владою передають на судовий розгляд спір, для вирішення якого немає законодавства, що могло б бути до нього застосоване?

То на якій же підставі суд повинен такий спір вирішувати — славнозвісної «соціалістичної правосвідомості», чи, може, «телефонного права» нового зразка!?

Де ж межа знущання з закону? Адже ст. 24 ЦПК України, яка визначає коло спорів, підвідомчих суду, до таких відносить тільки спори, які випливають з правовідносин різних видів, себто з відносин, врегульованих правом. За відсутності правових норм, які могли б застосовуватися до спірних відносин, вони не можуть вважатись правовідносинами, а тому спір, який був ними породжений, з очевидністю непідвідомчий суду. Цю азбучн istину знають навіть студенти-початківці.

Адже справа тут навіть не у самому факті судової помилки й навіть не в деяких процесуальних порушеннях, яких припустилися судді касаційної інстанції, а у схваленні по суті подальшого судового свавілля; утворення грунту для висновків, що судові справи можуть бути вирішені і попри відсутність правових підстав. А це вже більш ніж тривожне, і стосується не тільки адвокатів. То, може, справді треба прискорити судово-правову реформу й розпочати її з оновлення суддівського корпусу, як це зробили адвокати, ініціювавши реформування адвокатури й активно його здійснюючи зараз.

Нам лишається сподіватися на «мужність» Київського міського суду у відстоюванні власної думки й на підтримку провідних учених-юристів, котрі свого часу вже дали науковий висновок по цій справі.

Знов і знов з гіркотою і болем спадає на думку, що гамлетівський вираз «щось негаразд у датськім королівстві», стосується і України, і замість того, щоб схаменутися, прислухатись до адвокатів, що б'ють на сполох про загибель адвокатури, держава намагається задушити навіть саму спробу адвокатів захистити свою професію. Криза авдокатури триває, між тим державні службовці пишуть позови і скарги, а вищі судові інстанції демонструють живучість правосуддя «по-комуністичному».

Тетяна ВАРФОЛОМЄЄВА, Ольга ЖУКОВСЬКА,
адвокати, кандидати юридичних наук.

Голос України
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 800.040

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3/4 5 6 7 8 9
Зам. 0311145.

1 сторінку набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».